

[Ministeren for skatter og afgifter]

grunde er afskåret fra at komme deres restskat i forkøbet.

Vore skattelove hviler tungt på borgerne, og administrationen af dem er besværlig. De lettelser, vi gennemførte i foråret, var meget betydelige lettelser både for borgerne og for administrationen, men det er hul i hovedet, at vi stiller krav, som lader det medføre skadevirkninger, at folk ikke er i stand til at opføre deres indtægt, før de har tjent den. Det er blot med en lille appel til fornuften, at jeg beder om, at denne frist bliver forlænget med 4 uger, således at man har fået sin opgørelse og ved, hvad man har tjent, og fuldt ud lovligt kan disponere derefter ved at komme sin restskat i forkøbet. Jeg er glad for, at der også er et flertal for dette punkt, og de spørgsmål, der måtte komme, skal vi som sagt nok opklare i udvalget.

Stavad (S):

Jeg vil gerne først sige til skatteministeren, at skatteministeren svarede mig på noget andet end det, jeg spurgte om. Jeg spurgte ikke, om skatteministeren var klar over, at der kunne skattetænkes på det tidspunkt, da skatteministeren stemte for forslaget. Det, jeg spurgte om, var, om man i ministeriet efterfølgende var blevet opmærksom på det, og det forstod jeg på ministerens svar at man ikke var.

Må jeg derefter lige omtale en enkelt ting. Det, der har optaget både ministeren og nogle af regeringspartierne ordførere en hel del, er det umulige i præcist at opføre sin skat og forskudsregistrere præcist for en lang række selvstændige erhvervsdrivende eksempelvis. Jeg er fuldstændig enig i, at der er nogle svingninger, som man ikke et år eller mere end et år i forvejen kan tage 100 pct. højde for, men det er jo netop derfor, vi har lavet en rente, som ikke er højere end den rente, man sparer på sin kassekredit. Situationen er jo, at en restskat med procenttillæg ikke er en kredit, der er dyrere end en hvilken som helst anden kredit. Ministeren har selv givet os beregninger på det, og jeg vil gerne overlade ministeren et bilag, som ministeren sendte til skatte- og afgiftsudvalget i maj måned 1984, og som dokumenterer det, jeg siger.

For det andet er det stadig væk kun restskatter ud over 25.000 kr., vi taler om, og det

vil sige, at man af en restskat på 50.000 kr. kan få den ene halvdel fuldstændig rentefrit og af den anden halvdel kommer til at betale en rente, der alt efter ens skatteprocent cirka svarer til kassekreditrenten. Derfor mener jeg ikke, der ligger nogen form for straffeekspektion i det; det er i hvert fald ikke fra socialdemokratiets side tænkt som nogen form for straffeekspektion over for de mennesker, som ikke har muligheden for forud at beregne nøjagtigt, hvad deres skat bliver, fordi de ikke forud nøjagtigt ved, hvad deres indtægt bliver.

Men der ligger i vores afvisning af ministerens forslag, at vi ikke ønsker, at man yderligere trækker den, at der yderligere gives et incitament til, at man forskudsregistrerer for lavt – med den konsekvens, at man så får en rentebesparelse, som er helt urimelig i forhold til det, man sparer i renter på sin kassekredit. Det er også derfor, at socialdemokratiet, som ministeren var inde på det, foreslog en rimelig kompensation til de mennesker, som får overskydende skat. Vi mener, at de også skal behandles ordentligt, så at folk ikke tvinges til konsekvent at forskudsregistrere for lavt, men at vi også skal behandle de mennesker ordentligt, som får en overskydende skat, og som har ydet samfundet, staten, en kredit. Det var det, der lå bag forslaget, og hvis ikke jeg husker meget forkert, stemte ministeren for socialdemokratiets forslag.

Hagen Hagensen (KF):

Nu skal vi have en lille, rask debat om, hvornår man kan overskue sine forhold. Der er vel ikke tvivl om, at hr. Stavad og jeg er enige i – og det sagde han nys heroppe – at man ikke lang tid i forvejen kan overse sine forhold. Fru Aase Olesen pegede med rette på, at man ikke 1/4 eller 1/2 år forud, eller hvad det nu var, kan overse, hvilken indkomst man får i det år, der følger efter den forskudsregistrering, der er indgivet.

Det er rigtigt nok, at det væsentligst har betydning for mennesker med svingende indkomster eller med indkomster, man ikke kan forudse skal tages til indtægt, og dem synes jeg også at man skal tage et hensyn til. Der er heller ikke spor tvivl om, at mange føler det rimeligt, at man på en eller anden måde, bl.a. på denne, kan søge at imødegå, at skat-